

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 30 marca 1963 r.

Nr 14

TRESC:

Poz.:

USTAWY:

73 — z dnia 28 marca 1963 r. o znakach towarowych 157

74 — z dnia 28 marca 1963 r. zmieniająca ustawę o powszechnym obowiązku wojskowym 161

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

75 — z dnia 28 marca 1963 r. w sprawie służby wojskowej w systemie obrony terytorialnej 166

ROZPORZĄDZENIE

76 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 marca 1963 r. w sprawie uzupełnienia tabeli stanowisk pracowników prezydiów rad narodowych 167

73

USTAWA

z dnia 28 marca 1963 r.

o znakach towarowych.

Rozdział 1.

Przepisy wstępne.

Art. 1. Ustawa normuje stosunki w zakresie ochrony znaków towarowych i ich używania w obrocie.

Art. 2. 1. Rada Ministrów może zakazać wprowadzania do obrotu określonych towarów, dopóki nie będą opatrzone znakiem towarowym, zarejestrowanym zgodnie z ustawą.

2. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia może uprawnienia do wydawania zakazów określonych w ust. 1 przekazać właściwym ministrom.

Art. 3. Ustawa nie narusza postanowień zawartych w umowach międzynarodowych.

Art. 4. Obywatele państw obcych korzystają z uprawnień w zakresie znaków towarowych na podstawie umów międzynarodowych obowiązujących Polską Rzeczpospolitą Ludową lub na zasadzie wzajemności.

Rozdział 2.

Rejestracja znaków towarowych.

Art. 5. 1. Jako znak towarowy może być zarejestrowany rysunek, obrazek, kompozycja kolorystyczna, litera, cyfra, wyraz, liczba, forma plastyczna lub inne oznaczenie, które nadają się do odróżniania towarów wytwarzanych lub wprowadzanych do obrotu przez określone przedsiębiorstwo od tego samego rodzaju towarów wytwarzanych lub wprowadzanych do obrotu przez inne przedsiębiorstwa.

2. Rejestracja znaku towarowego może nastąpić tylko na rzecz oznaczonego przedsiębiorstwa i dla określonych towarów wchodzących w zakres jego działalności.

Art. 6. Do dokonania rejestracji znaku towarowego jest właściwy Urząd Patentowy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zwany w następnych przepisach Urzędem Patentowym.

Art. 7. 1. Przez zarejestrowanie znaku towarowego staje się przedmiotem wyłączności używanie znaku, a w szczególności umieszczanie go na towarach, dla których został

zarejestrowany, albo na ich opakowaniu, wprowadzanie tak oznaczonych towarów do obrotu oraz umieszczanie znaku na cennikach, rachunkach, zawiadomieniach, listach handlowych i innych pismach, mających związek z wytwarzaniem lub wprowadzaniem do obrotu tych towarów.

2. Wyłączność używania znaku towarowego rozciąga się na cały obszar Państwa. Trwa ona dziesięć lat od daty zgłoszenia znaku w Urzędzie Patentowym do rejestracji. Wyłączność ta może być każdorazowo na wniosek przedłużona przez Urząd Patentowy na następny okres dziesięciu lat.

Art. 8. 1. Znak towarowy przedsiębiorstwa, mającego siedzibę tylko w państwie obcym, może być zarejestrowany w Polsce jedynie wówczas, gdy jest zarejestrowany w tym państwie dla tego samego rodzaju towarów.

2. Znak towarowy takiego przedsiębiorstwa korzysta w Polsce z ochrony na podstawie ustawy o tym, o ile państwo, w którym znajduje się siedziba tego przedsiębiorstwa, zapewnia polskiemu znakom towarowym taką samą ochronę, jak krajowym znakom towarowym.

Art. 9. Wyłączone są od rejestracji znaki, które nie posiadają dostatecznych znamion odróżniających. Dotyczy to w szczególności znaków, które zawierają tylko samą nazwę służącą do oznaczania towaru w obrocie, oraz znaków, które wskazują jedynie na rodzaj towaru, jego właściwości, jakość, przeznaczenie, miejsce pochodzenia, sposób lub czas wytworzenia.

Art. 10. 1. Wyłączone są od rejestracji znaki, które mogłyby wprowadzać odbiorców w błąd co do pochodzenia towarów.

2. Przepis ust. 1 stosuje się w szczególności w przypadku, gdy zgłoszony do rejestracji znak jest podobny do znaku towarowego, zarejestrowanego już w Polsce z wcześniejszym pierwszeństwem na rzecz innego przedsiębiorstwa dla towarów tego samego rodzaju, albo gdy jest on podobny do znaku nawet nie zarejestrowanego w Polsce, ale znanego powszechnie jako znak dla towarów tego samego rodzaju, pochodzących z innego przedsiębiorstwa.

3. Znaki uważa się za podobne, gdy różnice między nimi są tego rodzaju, że w zwykłych warunkach obrotu mogłyby

ujść uwadze odbiorcy, albo gdy między znakami zachodzi różnica tylko co do środków oddziaływania na odbiorcę, w szczególności gdy jeden znak określa ten sam przedmiot słownie, a drugi graficznie.

Art. 11. Jeżeli zgłoszony do rejestracji znak towarowy zawiera firmę, nazwę lub nazwisko zgłaszającego, nie wyłącza rejestracji tego znaku okoliczność, że firma, nazwa lub nazwisko albo inny wyraz o takim samym brzmieniu mieści się już w znaku towarowym, zarejestrowanym w Polsce na rzecz innego przedsiębiorstwa dla towarów tego samego rodzaju, albo w znaku nawet nie zarejestrowanym w Polsce, ale znanym powszechnie jako znak dla towarów tego samego rodzaju, pochodzących z innego przedsiębiorstwa. Jednakże gdyby wskutek rejestracji znaku towarowego mogła zachodzić możliwość wprowadzania odbiorców w błąd, dokonanie rejestracji znaku może być uzależnione od wprowadzenia do znaku niezbędnych zmian.

Art. 12. Rejestracji znaku towarowego dla przedsiębiorstwa mającego siedzibę tylko w państwie obcym nie wyłącza okoliczność, że znak zgłoszony w Polsce do rejestracji różni się w nieistotnych szczegółach od znaku towarowego, zarejestrowanego na rzecz tego przedsiębiorstwa w innym państwie.

Art. 13. 1. Wyłączone są od rejestracji znaki, które zawierają:

- 1) herby, flagi lub godła Państwa Polskiego, województw, powiatów, miast i miejscowości, chyba że zgłaszający uzyska zezwolenie na używanie takiego znaku (ust. 3) lub wykaże, że posiadał dotychczas uprawnienie do używania takiego znaku;
- 2) odznaki honorowe oraz oznaczenia i stemple urzędowe, kontrolne lub gwarancyjne, jeżeli zgłaszający nie wykaże swego uprawnienia do ich używania w znaku;
- 3) nazwę odmiany rośliny, wpisaną do rejestru lub spisu odmian roślin uprawnych, chyba że znaki te są przeznaczone dla towarów innych niż materiał siewny tego gatunku rośliny uprawnej, do którego należy wpisana odmiana;
- 4) oznaczenie lub nazwę Czerwonego Krzyża, chyba że zgłaszający organy lub stowarzyszenia są uprawnione do używania takiego znaku;
- 5) herby, flagi lub godła państw obcych oraz oznaczenia i stemple urzędowe, kontrolne lub gwarancyjne tych państw, jeżeli zgłaszający nie wykaże swego uprawnienia do ich używania w znaku.

2. Wyłączone są również od rejestracji znaki, które stanowią naśladownictwo oznaczeń wymienionych w ust. 1.

3. Zezwolenie na używanie znaków towarowych, zawierających herby, flagi lub godła, określone w ust. 1 pkt 1, udziela w szczególności uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu Patentowego, a gdy znak zawiera herb, flagę lub godło województwa, powiatu, miasta lub miejscowości — w uzgodnieniu z prezydium właściwej rady narodowej.

Art. 14. Znak, który naruszałby prawa innych osób, może być zarejestrowany tylko za zgodą uprawnionych. Dotyczy to w szczególności znaków, naruszających prawo do firmy, cudze dobra osobiste lub prawa autorskie.

Art. 15. Wyłączone są od rejestracji znaki sprzeczne z porządkiem społecznym, obowiązującym prawem lub dobrymi obyczajami.

Art. 16. Z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w art. 17 i 18, pierwszeństwo do uzyskania rejestracji znaku towarowego oznacza się według daty zgłoszenia znaku towarowego w Urzędzie Patentowym do rejestracji.

Art. 17. Obywatelom państw obcych, należących do Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej, a także obywatelom innych państw, jeżeli mają miejsce za-

mieszkania albo prowadzą rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe w jednym z państw, należących do tego Związku, służy na zasadach określonych w umowach międzynarodowych pierwszeństwo do uzyskania w Polsce rejestracji znaku towarowego według daty pierwszego prawidłowego zgłoszenia tego znaku do rejestracji w jednym z tych państw, jeżeli zgłoszenie znaku w Urzędzie Patentowym do rejestracji nastąpi w okresie sześciu miesięcy od tej daty.

Art. 18. Na zasadach, które określi Prezes Rady Ministrów w drodze rozporządzenia, pierwszeństwo do uzyskania rejestracji znaku towarowego, umieszczonego na towarach wystawionych na publicznej wystawie (targach) w Polsce lub za granicą, oznacza się według daty wystawienia, jeżeli zgłoszenie znaku do rejestracji zostanie dokonane przed upływem sześciu miesięcy od tej daty.

Art. 19. Jeżeli rejestracja znaku towarowego narusza przepisy ustawy tylko w odniesieniu do niektórych towarów, dla jakich znak ten został zarejestrowany, podlega ona unieważnieniu w części, przez wykreślenie tych towarów z rejestru znaków towarowych.

Art. 20. Prawo z rejestracji znaku towarowego zostanie uznane za wygasłe, jeżeli po dokonaniu rejestracji znak stał się niezgodny z przepisami ustawy.

Art. 21. Każdy może żądać ustalenia przez Urząd Patentowy, że między określonym zarejestrowanym znakiem towarowym a znakiem towarowym zarejestrowanym na jego rzecz albo między określonym zarejestrowanym znakiem towarowym a znakiem nie zarejestrowanym, którego używa lub zamierza używać, nie zachodzi podobieństwo wyłączające rejestrację.

Art. 22. 1. Każdy, kto ma w tym interes prawny, może żądać unieważnienia w całości lub części prawa z rejestracji znaku towarowego z mocy art. 9, 10, 13, 14 lub 15 albo wydania decyzji o wygaśnięciu prawa z rejestracji znaku towarowego z mocy art. 20.

2. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może wystąpić w ważnym interesie społecznym o unieważnienie rejestracji znaku towarowego lub o wydanie decyzji o wygaśnięciu prawa z rejestracji albo przystąpić do toczącego się postępowania w tej sprawie.

Art. 23. O unieważnieniu i wygaśnięciu prawa z rejestracji znaku towarowego ogłasza się w organie Urzędu Patentowego „Wiadomości Urzędu Patentowego”.

Rozdział 3.

Prawa z rejestracji znaku towarowego.

Art. 24. Z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w art. 25 i 26, znak towarowy może przejść na inną osobę tylko wraz z przedsiębiorstwem, na którego rzecz został zarejestrowany, albo z częścią tego przedsiębiorstwa.

Art. 25. Przeniesienie prawa z rejestracji znaku towarowego bez przedsiębiorstwa lub bez części przedsiębiorstwa, w którego skład znak ten wchodzi, może nastąpić tylko w przypadkach, gdy nie zachodzi możliwość wprowadzania odbiorców w błąd co do pochodzenia towarów, w szczególności pod warunkiem należytego ujawnienia na towarach, opatrzonych znakiem towarowym, firmy, nazwy lub nazwiska nabywcy prawa z rejestracji oraz miejsca wytwarzania tych towarów.

Art. 26. 1. W przypadkach i pod warunkami określonymi w art. 25 przedsiębiorstwo, na rzecz którego został zarejestrowany znak towarowy, może w drodze umowy upoważnić inne przedsiębiorstwo do używania znaku towarowego (umowa licencyjna).

2. Jeżeli w umowie licencyjnej inaczej nie postanowiono, udzielenie licencji nie wyklucza możliwości udzielenia dalszej licencji na używanie znaku towarowego, a także jednoczesnego używania znaku towarowego przez przedsiębiorstwo, na rzecz którego znak jest zarejestrowany.

Art. 27. Do przeniesienia prawa z rejestracji znaku towarowego lub do ustanowienia licencji na jego używanie jest potrzebna umowa na piśmie, z podpisami urzędowo poświadczonymi, oraz wpis do rejestru znaków towarowych.

Art. 28. 1. W razie zbycia przedsiębiorstwa lub części przedsiębiorstwa, w którego skład wchodzi zarejestrowany znak towarowy lub licencja na używanie takiego znaku, nabywca przedsiębiorstwa nie może wykonywać przeciwko osobom trzecim uprawnień wynikających z rejestracji znaku towarowego lub z licencji na jego używanie, dopóki przejście prawa z rejestracji lub przejście licencji nie będzie ujawnione w rejestrze znaków towarowych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie wydzierżawienia przedsiębiorstwa lub obciążenia go użytkowaniem.

Art. 29. 1. Przedsiębiorstwo, na którego rzecz został zarejestrowany znak towarowy, może zrzec się prawa z rejestracji tego znaku przez oświadczenie wobec Urzędu Patentowego. Do skuteczności tego oświadczenia jest potrzebna wyrażona w tym samym trybie zgoda osób, których prawa mogłyby być na skutek zrzeczenia naruszone.

2. W razie zrzeczenia się prawa z rejestracji Urząd Patentowy wyda decyzję o wygaśnięciu prawa z rejestracji znaku i zarządzi wykreślenie go z rejestru znaków towarowych.

Art. 30. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia ustalić odmiennie zasady przenoszenia i zrzekania się praw z rejestracji znaków towarowych, dokonanej na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej.

Art. 31. Gdy nie zarejestrowany w Polsce znak jest znany powszechnie jako znak określonego przedsiębiorstwa, a inne przedsiębiorstwo zgłosiło do rejestracji podobny znak towarowy dla tego samego rodzaju towarów lub uzyskało jego rejestrację, pierwsze przedsiębiorstwo może żądać odrzucenia zgłoszenia lub unieważnienia rejestracji albo może żądać zarejestrowania tego znaku na swoją rzecz lub przeniesienia na niego prawa z rejestracji za zwrotem kosztów zgłoszenia lub rejestracji.

Art. 32. 1. Przedsiębiorstwo, w którego skład wchodzi zarejestrowany znak towarowy lub licencja na używanie tego znaku, może wystąpić przeciwko każdemu o zaniechanie działań, które naruszają prawa wynikające z rejestracji tego znaku towarowego albo z licencji na jego używanie.

2. Takie samo uprawnienie przysługuje osobie, która nabyła prawo rzeczowe na przedsiębiorstwie, oraz dzierżawcy przedsiębiorstwa.

Art. 33. 1. Kto naruszył prawa wynikające z rejestracji znaku towarowego, jest obowiązany na zasadach ogólnych wydać uprawnionemu uzyskane korzyści, naprawić wyrządzoną szkodę i usunąć skutki naruszenia prawa.

2. Winny naruszenia prawa (ust. 1) obowiązany jest ponadto do ogłoszenia w czasopiśmie stosownego oświadczenia albo wyroku sądowego lub orzeczenia komisji arbitrażowej, a także, gdy działał rozmyślnie, do udzielenia zadośćuczynienia za krzywdę moralną przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

3. Przy rozstrzygnięciu w sprawie o naruszenie prawa (ust. 1) zostanie na wniosek uprawnionego również wydane postanowienie o usunięciu podrobionych znaków z towarów, opakowań, cenników i innych pism, o zapasie podrobionych znaków oraz o przyrządach służących do podrabiania znaku i jego zamieszczania.

Art. 34. Roszczenia z powodu naruszenia prawa, wynikającego z rejestracji znaku towarowego, ulegają przedawnieniu z upływem trzech lat. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia wymagalności roszczenia, oddzielnie co do każdego naruszenia. Bieg przedawnienia ulega zawieszeniu w okresie pomiędzy datą zgłoszenia znaku towarowego w Urzędzie Patentowym do rejestracji a datą zarejestrowania tego znaku.

Rozdział 4.

Wspólne znaki towarowe.

Art. 35. 1. Jako wspólne znaki towarowe mogą być rejestrowane znaki towarowe, zgłoszone przez zjednoczenia przedsiębiorstw państwowych, organizacje gospodarcze, łączące przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i inne oraz związki spółdzielcze.

2. Uprawnienia do oznaczania towarów zarejestrowanym wspólnym znakiem towarowym przysługują wyłącznie wymienionym w ust. 1 organizacjom gospodarczym, a także zrzeszonym w nich przedsiębiorstwom, spółdzielniom i innym jednostkom gospodarczym.

Art. 36. Do występowania z roszczeniami i skargami z powodu naruszania praw, wynikających z rejestracji wspólnego znaku towarowego, uprawnione są tylko organizacje gospodarcze, wymienione w art. 35 ust. 1.

Art. 37. 1. Związki przedsiębiorców, które mają siedzibę w obcych państwach, należących do Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej, oraz przyznaną im osobowość prawną, mogą korzystać w Polsce z ochrony związkowych znaków towarowych na zasadach określonych w przepisach niniejszej ustawy, dotyczących wspólnych znaków towarowych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także do takich związków, mających siedzibę w innych państwach, jeżeli państwo, w którym związki te mają siedzibę, zapewnia polskiemu wspólnemu znakom towarowym taką samą ochronę, jak krajowym związkowym znakom towarowym.

Rozdział 5.

Zgłoszenie znaku towarowego do rejestracji.

Art. 38. 1. Zgłoszenia znaku towarowego w celu rejestracji dokonuje się przez wniesienie podania do Urzędu Patentowego.

2. Zgłoszenie uważa się za dokonane z chwilą, w której podanie zostało doręczone Urzędowi Patentowemu albo nadane w polskim urzędzie pocztowym lub telegraficznym pod adresem Urzędu Patentowego.

3. Jeżeli znak zgłoszony razem z innym znakiem został następnie na wezwanie Urzędu Patentowego, w terminie przez ten Urząd oznaczonym, zgłoszony w oddzielnym podaniu, zgłoszenie to uważa się za dokonane w dacie pierwszego zgłoszenia, jeżeli nie nastąpiła istotna zmiana znaku.

Art. 39. W podaniu o zarejestrowanie znaku towarowego należy wymienić przedsiębiorstwo, jego siedzibę i zakres działania oraz wskazać towar lub towary, dla których znak jest przeznaczony.

Art. 40. Zgłaszający znak towarowy do rejestracji może w podaniu lub w okresie jednego miesiąca od daty zgłoszenia złożyć oświadczenie, że chce skorzystać z prawa pierwszeństwa, wynikającego z wystawienia znaku towarowego na wystawie publicznej, lub ze zgłoszenia dokonanego za granicą (art. 17 i 18).

Art. 41. Prezes Urzędu Patentowego ustali w drodze zarządzenia, jakim szczególnym warunkom powinno odpo-

wiadać podanie zawierające zgłoszenie znaku towarowego oraz załączniki do podania, jak również określi warunki ogłoszenia zarejestrowanego znaku w „Wiadomościach Urzędu Patentowego”.

Art. 42. 1. Urząd Patentowy może w toku rozpatrywania podania zawierającego zgłoszenie znaku towarowego do rejestracji wydawać postanowienia wzywające zgłaszającego do uzupełnienia w określonym terminie podania i jego załączników albo do usunięcia w oznaczonym terminie braków i istotnych usterek. Na postanowienia te służy zażalenie. Wniesienie zażalenia wstrzymuje bieg terminów określonych w postanowieniach.

2. W razie niezastosowania się w oznaczonym terminie do postanowień, o których mowa w ust. 1, podanie uważa się za niebyłe.

Art. 43. 1. Na podstawie wyników przeprowadzonego postępowania Urząd Patentowy wydaje decyzję co do zarejestrowania znaku towarowego.

2. W decyzji tej będzie zamieszczone pouczenie, że znak towarowy zostanie wpisany do rejestru znaków towarowych po uiszczeniu przepisanych opłat za ochronę znaku oraz kosztów ogłoszenia w „Wiadomościach Urzędu Patentowego”, tudzież że decyzja zostanie uchylona, jeżeli opłaty i koszt nie zostaną uiszczone w terminie trzech miesięcy.

Art. 44. Po wpisaniu znaku towarowego do rejestru znaków towarowych Urząd Patentowy wydaje zgłaszającemu świadectwo ochronne wraz ze znakiem towarowym odbitym lub naklejonym na świadectwie lub dołączonym do niego.

Art. 45. O rejestracji znaku towarowego Urząd Patentowy ogłasza w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” z istotnymi określeniami, w szczególności z podaniem pierwszeństwa i odbitką znaku towarowego oraz w razie potrzeby ze wskazaniem barw, w jakich znak ten został zarejestrowany.

Art. 46. 1. Gdy po wydaniu decyzji co do zarejestrowania znaku towarowego zostanie zgłoszony w Urzędzie Patentowym z wcześniejszym pierwszeństwem podobny znak towarowy dla tego samego rodzaju towarów, Urząd Patentowy wzywa przedsiębiorstwo, na którego rzecz został zarejestrowany znak towarowy, do złożenia w określonym terminie oświadczenia co do zasadności tego zgłoszenia.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo wymienione w ust. 1 podnieśli zarzut, że zgłoszenie jest bezzasadne, sprawa podlega rozstrzygnięciu w trybie postępowania spornego. W razie niezłożenia przez to przedsiębiorstwo oświadczenia co do zasadności zgłoszenia, decyzja o zarejestrowaniu znaku towarowego ulega uchyleniu.

Rozdział 6.

Postępowanie. Rejestry. Opłaty.

Art. 47. Urząd Patentowy przy wydawaniu decyzji i postanowień, przewidzianych w ustawie oraz w przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie, stosuje:

- 1) przepisy kodeksu postępowania administracyjnego,
- 2) a w sprawach wymienionych w art. 48 przepisy postępowania spornego, przewidzianego w ustawie z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156), z wyjątkiem przepisów przewidujących współudział przedstawicieli związków zawodowych i stowarzyszeń technicznych w pracach kolegiów rozpatrujących sprawy w tym postępowaniu.

Art. 48. Urząd Patentowy wydaje decyzje w trybie postępowania spornego w sprawach o:

- 1) unieważnienie rejestracji znaku towarowego,
- 2) wygaśnięcie prawa z rejestracji znaku towarowego,

3) przeniesienie prawa z rejestracji znaku towarowego w przypadku określonym w art. 31,

4) ustalenie, że między zarejestrowanym znakiem towarowym a znakiem towarowym, który jest lub ma być używany przez inne przedsiębiorstwo, nie zachodzi podobieństwo wyłączające rejestrację,

5) inne zagadnienia, rozpatrywane zgodnie z ustawą w trybie postępowania spornego.

Art. 49. Odwołania od decyzji Urzędu Patentowego i zażalenia na postanowienia tego urzędu, wymienione w art. 47, oraz odwołania od decyzji Urzędu Patentowego i zażalenia na postanowienia tego urzędu, wydane w trybie określonym w art. 48, rozpatruje Komisja Odwoławcza przy Urzędzie Patentowym, przewidziana w Prawie wynalazczym. Przepis art. 47 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 50. Sprawy nie objęte przepisami art. 47—49, a dotyczące roszczeń cywilno-prawnych z zakresu znaków towarowych, są rozstrzygane w trybie postępowania sądowego lub postępowania arbitrażowego.

Art. 51. 1. Urząd Patentowy prowadzi rejestr znaków towarowych i rejestr wspólnych znaków towarowych, przeznaczone do wpisów przewidzianych w ustawie oraz w przepisach wydanych na jej podstawie.

2. Nie można zasłaniać się nieznajomością wpisów dokonanych w rejestrach wymienionych w ust. 1.

3. Prezes Urzędu Patentowego określi zasady prowadzenia rejestrów, warunki i tryb dokonywania w nich wpisów, udostępniania rejestrów do wglądu oraz otrzymywania z nich wyciągów.

Art. 52. 1. W związku z ochroną znaków towarowych są pobierane opłaty jednorazowe oraz opłaty okresowe, płatne w oznaczonych terminach przez cały czas ochrony.

2. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia ustali przedmioty i wysokość opłat oraz terminy ich płatności i zasady przywracania tych terminów.

Rozdział 7.

Przepisy karne.

Art. 53. 1. Kto wytwarzane lub wprowadzane do obrotu towary oznacza zarejestrowanym znakiem towarowym, którego nie ma prawa używać

— podlega karze aresztu do jednego roku i grzywny, do 100.000 zł lub jednej z tych kar.

2. Tej samej karze podlega ten, kto wiedząc, że znak towarowy został już zgłoszony przez inną osobę w Urzędzie Patentowym do rejestracji, oznacza towary tym znakiem lub oznaczone tym znakiem towary wprowadza do obrotu. Ściganie jest dopuszczalne dopiero po dokonaniu rejestracji tego znaku. Do tego czasu przedawnienie ścigania nie biegnie.

3. Jeżeli nie naruszono interesu publicznego, ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.

Art. 54. Kto wbrew zakazom, o których mowa w art. 2, wprowadza do obrotu towary nie opatrzone zarejestrowanym znakiem towarowym

— podlega karze grzywny do 50.000 zł.

Art. 55. 1. Kto będąc, w myśl art. 33 ust. 3, obowiązany do nieużywania i niezbywania przyrządów lub zapasów podrobionych znaków, narusza ten obowiązek

— podlega karze grzywny do 50.000 zł.

2. Ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.

Art. 56. Odpowiedzialności karnej, określonej w art. 53—55, podlega kierownik przedsiębiorstwa albo osoba odpowiedzialna za wytwarzanie lub wprowadzanie towarów do obrotu:

Rozdział 8.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 57. 1. Znak towarowy może być zgłoszony za granicą do rejestracji dopiero po zgłoszeniu go w Urzędzie Patentowym.

2. Minister Handlu Zagranicznego określi sposób opatrywania towarów, przeznaczonych do obrotu zagranicznego, znakami towarowymi, zasady zgłaszania tych znaków do rejestracji za granicą oraz ich używania.

Art. 58. Prawa wyłączne i inne prawa w zakresie znaków towarowych, uzyskane przed dniem wejścia w życie ustawy, pozostają w mocy.

Art. 59. Przedłużenie ochrony znaków towarowych, zarejestrowanych przed dniem wejścia w życie ustawy, na następne okresy dziesięcioletnie oraz postępowanie w sprawach znaków towarowych, nie zakończone do dnia wejścia w życie ustawy, normują przepisy tej ustawy.

Art. 60. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) ministrach — należy przez to rozumieć również przewodniczących komisji i komitetów sprawujących funkcje

naczelnych organów administracji państwowej oraz kierowników urzędów centralnych,

- 2) przedsiębiorstwie — należy przez to rozumieć odpowiednio również właściciela przedsiębiorstwa oraz osobę prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub wprowadzania towarów do obrotu.

Art. 61. Prezes Urzędu Patentowego określi klasyfikację towarów w zastosowaniu do znaków towarowych.

Art. 62. 1. Tracą moc przepisy rozporządzenia z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384 z późniejszymi zmianami) w części dotyczącej znaków towarowych.

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych, przewidzianych w ustawie, pozostają w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze, wydane na podstawie rozporządzenia wymienionego w ust. 1, o ile nie są sprzeczne z ustawą.

Art. 63. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1963 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

74

USTAWA

z dnia 28 marca 1963 r.

zmieniająca ustawę o powszechnym obowiązku wojskowym.

Art. 1. W ustawie z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75 i Nr 17, poz. 108) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wojska lotnicze,”

b) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) wojska obrony powietrznej kraju,”

c) dotychczasowe pkt 3 i 4 oznaczają się jako pkt 4 i 5;

2) w art. 12 ust. 1 skreśla się wyraz „(okresowy)”;

3) w art. 13 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przedpoborowi wymienieni w ust. 2, posiadający kwalifikacje określone przez Ministra Obrony Narodowej, mogą być poddani przez wojskowego komendanta rejonowego przeglądowi lekarskiemu na zasadach przewidzianych dla żołnierzy rezerwy przeznaczonych do odbycia ćwiczeń wojskowych.”;

4) w art. 16 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) mężczyźni, którzy w danym roku kalendarzowym kończą 19 lat życia,”;

5) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pobór przeprowadza się w okresie między 1 kwietnia a 30 czerwca każdego roku (pobór główny).”;

6) w art. 21:

a) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadkach gdy przewodniczący prezydium rady narodowej wymienionej w ust. 1 lub jego zastępca z przyczyn uzasadnionych względami służbowymi nie może być powołany na przewodniczącego komisji poborowej, prezydium rady narodowej może powołać na przewodniczącego komisji kierownika właściwego dla spraw wewnętrznych organu tego prezydium.”;

b) dotychczasowy ust. 3 oznacza się jako ust. 4;

7) w art. 24 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Poborowych uznanych za zdolnych do służby wojskowej (kategoria „A” i „C”), będących studentami szkół wyższych, w których prowadzone jest wojskowe szkolenie studentów, wojskowy komendant rejonowy przeznacza do tego szkolenia.”;

8) w art. 31:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Poborowych uznanych za zdolnych do służby wojskowej (kategoria „A” i „C”), którym nie udzielono odroczenia lub których uprawnienia do odroczenia wygasły, wojskowy komendant rejonowy przeznacza i powołuje do odbycia zasadniczej służby wojskowej w granicach określonego kontyngentu.”;

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Poborowych będących studentami szkół wyższych, w których prowadzone jest wojskowe szkolenie studentów, uznanych za zdolnych do służby wojskowej (kategoria „A” i „C”), wojskowy komendant rejonowy powołuje do tego szkolenia.

4. Poborowi wymienieni w ust. 3, którzy stawali do poboru w wieku 18 lat życia i zostali zakwalifikowani do kategorii „B” lub „D”, obowiązani są stawić się do poboru ponownie w roku kalendarzowym, w którym kończą 19 lat życia.”;

9) w art. 33 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Minister Obrony Narodowej może zarządzić przeniesienie części poborowych do rezerwy przed ukończeniem przez nich wieku określonego w ust. 1.”;